

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Р4 у 133/2019
Дана 12.06.2019. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, судија Гордана Богдановић, на основу Годишњег распореда послова Управног суда за 2019. годину Су I-2 178/18-1 који се примењује од 01.01.2019. године, поступајући по приговору А.А. из ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Ђорђе Ђ. Протић, адвокат из Београда, улица Грачаничка број 7, ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 21 У. 13565/17, применом члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС” број 40/2015”), донео је дана 12.06.2019. године

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ приговор А.А. из ... ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 21 У. 13565/17, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев А.А. из ... за накнаду трошкова поступка.

О б р а з л о ж е њ е

А.А. из ... поднео је дана 23.04.2019. године, преко пуномоћника, приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 21 У. 13565/17. У приговору је навео да је поднео тужбу дана 07.09.2017. године ради поништаја решења туженог Градског већа града Београда, којим је одбијен захтев за давање одобрења за обављање предузетничке делатности, као и ургенције дана 24.04.2018. године, 06.09.2018. године, 31.10.2018. године, 19.12.2018. године, 29.01.2019. године и 13.03.2019. године. Указао је да је предмет спора хитне природе, јер се поступак води ради остваривања права на рад. Предложио је да суд усвоји приговор, утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року и наложи поступајућем судији да предузме све процесне радње ради убрзавања поступка. Трошкове је тражио на име састава приговора у износу од 6.000,00 динара.

У спроведеном поступку утврђене су следеће чињенице и околности:

А.А. из ... поднео је, преко пуномоћника, дана 07.09.2017. године тужбу против туженог Градског већа града Београда, ради поништаја решења туженог бр. 344-1066/17-ГВ од 27. јула 2017. године, у предмету издавања одобрења о испуњености услова за обављање такси делатности. Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Секретаријата за јавни превоз Градске управе града Београда, XXXIV-01 бр. 344.01-748/17 од 26.05.2017. године, којим је одбијен захтев тужиоца за издавање одобрења о испуњености услова за обављање делатности такси превоза путника на територији града Београда, број: XXXIV-01 бр. 344.01-748/2017 од 31.01.2017. године, као неоснован. Предмет је правноснажно решен 16.05.2019. године а

одлука је странкама експедована 07.06.2019.године. Предмет није чињенично и правно сложен, није било кашњења проузрокованих понашањем тужиоца која доприносе дужини трајања поступка и није постојао период неактивности суда.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Према члану 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (из 1950 уз додатне протоколе), коју је 2003. године ратификовала државна заједница Србије и Црне Горе (“Службени лист СЦГ-Међународни уговори”, број 9/03), чији је сукцесор Република Србија, свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона. Пресуда се изриче јавно, али се штампа и јавност могу искључити с целог или с дела суђења у интересу морала, јавног реда или националне безбедности у демократском друштву, када то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота странака, или у мери која је, по мишљењу суда, нужно потребна у посебним околностима када би јавност могла да нашкоди интересима правде.

Према члану 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09) у управном спору суд одлучује на основу закона у разумном року, на подлози чињеница утврђених на усменој јавној расправи.

Према члану 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку, што укључује и извршни поступак, сваки учесник по закону којим се уређује ванпарнични поступак, а оштећени у кривичном поступку, приватни тужилац и оштећени као тужилац само ако су истакли имовинско-правни захтев.

Разумна дужина судског поступка представља оптимално време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца приговора за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца приговора.

Оцењујући чињенице и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у предмету Управног суда 21 У. 13565/17, понашање странака у поступку, поступање суда који је водио поступак, као и природу захтева, односно значај предмета спора за подносиоца, као и остале чиниоце који утичу на оцену дужине трајања управно-судског поступка, у смислу члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, уважавајући, при томе, судску

праксу и критеријуме Уставног суда, међународних институција за заштиту људских права, као и Врховног касационог суда, Управни суд налази да је приговор неоснован. Приликом одлучивања суд је имао у виду да је постигнута сврха Закона о заштити права на суђење у разумном року, а то је да пружи заштиту права на суђење у разумном року и тиме предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року, обзиром на то да је поступак окончан и да је окончањем поступка престала да постоји неизвесност предлагача о исходу тог поступка. Поред тога, суд је ценио и значај спора за тужиоца, па је нашао да се трајање поступка не може сматрати неоправдано дугим, имајући у виду критеријуме за оцену дужине трајања поступка, будући да је тужба поднета 07.09.2017. године, предмет правоснажно решен 16.05.2019. године, а одлука експедована пуномоћнику подносиоца приговора 07.06.2019. године.

Управни суд је ценио наводе приговора, па је нашао да они не могу довести до другачије оцене суда у погледу повреде права на суђење у разумном року, с обзиром на околност да је предмет окончан и одлука експедована пуномоћнику подносиоца приговора.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 10. став 2., у вези са чланом 7. став 2, Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у ставу првом диспозитиву решења.

Имајући у виду да је приговор ради убрзавања поступка одбијен, одлучено је као у ставу другом диспозитива на основу одредбе члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС 72/11...87/18”), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС” број 25/82 и 48/88, „Службени гласник РС” број 46/95...6/2015), на које упућује члан 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 12.06.2019. године, P4 y 133/2019

Лице овлашћено за поступање
по приговорима за убрзавање поступка
С у д и ј а
Гордана Богдановић, с.р.

Поука о правном средству:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема истог, председнику Врховног касационог суда, а преко председника овог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ